

Günahsız Yaşamak Dünyada Mümkün mü

– safdeha · 05 Ocak 2019

Allah'ın varlığını, yüceliğini, gücünü, kudretini yaşadım o gece... Karşımda gördüğüm her neyse, muhteşem bir nimetti, insandı... Böyle insanların içinde yaşayacağım dünyayı hayal eder dururum o günden beri, hasret doluyum, özlem doluyum... Hissetmez oldum tende, bilemedim alıp verdiğim soluğumu. Bu manevi aşk, tenimden çıkan ruhuma köşk... Yıldızlar geçidi gibi, dokunduğum başka alemde belki de! Dokunamadım, yanına yanaşamadım, seyrettim sadece! Belki de içimde barınan ve bilmediğim bir manevi aşkın yansımasıydı o şua! Bu düşünceye götüren kendini beğenmişlik, neymişim halkasına bağlanmak değil, yalnızca merakım... Neydi o gördüğüm?

Nur desem, ışık desem nasıl bir insana benzer ki... Karşımda gördüğüm silüet gerçek bir insandı. Her şeyiyle insan, belki de damarlarında kan yerine, kar beyaz bir sıvı akıyordu. Bakınca insanlığı yakıyordu... Ben Antartika'ya rotasını çevirmiş balınaydım bakışlarımda, o ise güneşti her kulacımda önümü açan. Gör diyordu, günahsız olsaydın ben olurdu diye! Ne üşürdün, ne titrerdin ne de kaynardın... Ne zaman derdin olurdu ki, ne de insanlar tasan! Açıldı iyicene perde ve her an şaşırtan başka sevince oldu gebe! İnsan, eğer bu dünyada yaşıyorsa nasıl günahsız yaşayabilirdi ki... Her tattığı, gördüğü, doyumsuzluk ekseninde böylesi güzellikte kalabilirdi ki! Belli ki, bu görüntü tövbenin geçici sarhoşluğunda bedenden tenin çıkması şeklinde tezahür edebilirdi ancak!

Allah'ım yalnızca sana ibadet eder, yalnızca senden yardım dilerim yazısı, her yere nakşedebilir miydi? İnsan dağ başında bile yaşasa, tarzan olsa, yine sinirlenir, yine insan olmazda hayvanı-böceği öldürür, yürüdüğü yeri bilmez, uçurumdan aşağı bakamaz, hatta yanına bile uğramaz. Üstüne bir şeyler giymeyi ister, insan yoktur ama utanır... Kimden ki? Belki de görünmeyen, onu seyredenlerden! İnsan o vahşi doğada bile, medeniyetin her aracını kullanır gibi ameliyle baş başa kalır ve günah bataklığına gömülür. Eğer adına, yaşadığımız yere dünya diyorsak, günahsızlık bir rüyadır ancak. Oksijene muhtaç, bu dünyaya hapsolmuş, mahkumdur açlığa... Ona nefes verecek ve açlığını giderecek, içinde günahında olduğu paylaşımlar daima alışkanlık olacak! Başka nerede bu insanlık yaşar ki... İnsanı yaşatan yalnızca oksijen değil ki, insan robot da değil ki, yaşarken nasıl günahsız kalabilir ki?

Aşık olduğum o görüntü, sadece bir rüya olsa gerekti... İçimde sakladığım ve gizlediğim, şimdi farkettiğim şekildi... Keşke öyle olabilsek ve kalabilseydik... Kim bilir bu cennet ehlinin portresidir! Bu aşk Mecnunun çölde bıraktığı izleri gibi... Leyla'sız-günahsızdı... Bu dünyaya ait değildi!

Tek gerçek vardı: Bu dünyada günahsız ve sonrasında tövbesiz yaşanamaz!

Saffet Kuramaz